

[Oluf Pedersen.]

Medlem af Landbokommissionen ved, at det er en fuldkommen forkert Fremstilling, naar han nævner 1 957 Mill. Kr. som den Gæld, Landbruget har at slaas med. Meningen med at fremsætte det er, at man vil prøve paa at gøre Grundskylden større, end den er i Øjeblikket, fordi man ved, at hvis man gør det rigtigt op, vil der ikke være nogen som helst Baggrund for at kræve Grundskylden nedsat, tværtimod.

Hvis man ser paa, hvad der er sket op igennem de sidste Aar, lige siden Venstre begik sin store Dumhed med Fjernelse af Hartkornskatterne og gik over til det nuværende Skattesystem, finder man her Aarsagen til Krisen, og det var virkelig ikke for tidligt, om et Parti som Venstre blev klar over de Dumheder, Partiet har begaaet, og slog kontra; der er ingen Mening i, at et Parti fortsætter paa den Maade, som Venstre gør, idet man gør Ondet værre. Det bliver ringere og ringere med Partiet, efterhaanden som Tiden gaar.

Den Betragtning, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Brorsen, at det kan være ligegyldigt, om man betaler Renter, eller man betaler Grundskyld, er en fuldkommen Misforstaaelse. Hvis man betaler Grundskyld, altsaa betaler til Fællesskabet, betyder det nemlig, at man sparer et tilsvarende Beløb eller mere i personlige Skatter; hvis man derimod svarer til Privatkapitalen, betyder det ingen saadan Besparelse. Det vil altsaa sige, at naar man betaler det som Grundskyld, slipper man med at betale een Gang, men naar man betaler det i Form af personlige Skatter, kommer man til at betale to Gange, først de personlige Skatter og saa Renter af Gælden. Og det er dette Forhold, at dansk Landbrug maa betale to Gange paa Grund af Venstres fejlagtige Politik, der har skabt Landbrugskrisen, og det burde man erkende i Stedet for at prøve paa at snakke udenom.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Brorsen, at det er en Overdrivelse, naar jeg taler om de fæle Kapitalister i Forbindelse med Obligationsejerne. Efter min Opfattelse ligger det saadan, at der kan være skabt Kapitaler i Kraft af Arbejdsindsats, og den Kapital, som derved er skabt, skal vedkommende have; det maa man respektere. Men Halvdelen af al den Gæld, der eksisterer Borgerne imellem her i Landet, er falsk Kapital, som der ingen Arbejdsindsats er bag ved, ingen Arbejdsindsats leveret af de Folk, som har Kapitalen. Og det er dette, jeg med fuld Ret vender mig imod. Det er urimeligt,

at det danske Landbrug skal betale Renter af Gæld, som der ingen reel Baggrund er for, altsaa betale for noget, der slet ikke eksisterer undtagen som en falsk Værdi. Hvis man ser paa Forholdet med Hensyn til falsk Kapital, hvad er saa Jordværdien, de 5 Milliarder, andet end en Tilbuds- og Efterspørgselsværdi? Hvad er Toldaktierne, som kræver mægtige Beløb til Forrentning, andet end falske Værdier? Hvad er største Parten af den offentlige Gæld andet end falske Værdier? Det svarer til, at man gav en Mand Ret til at spærre en af Gaderne her i København og gav ham Tilladelse til at tage 1 Kr. for hver, der skulde køre igennem, og tvang det hele ind igennem denne Gade, og vedkommende kunde sælge denne Ret til at tage Afgiften. Det vilde være en falsk Værdi, ganske svarende til de falske Værdier, som Grundværdierne, som Toldaktierne og som den offentlige Gæld er.

Og nu kan man prøve at reducere dette til at være noget smaat, men Forholdet er det, at Renter og Skatter, som er de Afgifter, der betales til de falske Værdier, udgør Halvdelen af hele Produktionens Værdi, det vil sige, at den arbejdende Befolkning maa aflevere Halvdelen af sit Arbejdsudbytte, og derfor har vi Krisen. Og det, som Venstre og Konservative sætter ind for, er, at Befolkningen skal aflevere mere endnu.

Det forekommer mig, at det maa være en taabelig Politik, man her sætter ind for. Den Politik, Venstre har ført og fortsat vil føre, er en ganske uansvarlig Politik, til Skade for det arbejdende Landbrug, og det er beklageligt, at det hidtil er sket med Tilslutning fra store Kredse af dansk Landbrug, men det er glædeligt, at der er Svind i denne Tilslutning. Det, man vil med Forslaget om Nedsættelse af Ejendomsskatterne, er, at man vil tage fra de fattigste, tage det, som de fattige ejer i Form af deres Andel i Fællesskabet, og det vil man nedskrive til Fordel for den Part, som de rige har. Det er efter mit Skøn noget af det værste, man kan begaa, det forekommer mig, at det er forkasteligt, og at det er nødvendigt, at der paa dette Omraade sker en Ændring. Derfor har det glædet mig, at i alt Fald Regeringspartierne ikke har taget Afstand fra den Tankegang, jeg her er inde paa.

Det ærede Medlem Hr. Clausager siger, at det, Venstre ønsker, er Foranstaltninger svarende til Toldforanstaltninger, og heri er jeg ikke uenig med det ærede Medlem. Det er lige saa ringe Foranstaltninger,